

פרשת ויחי – שכרו של המשמח

בברכתו של יעקב ליהודה נאמר: "ולבן שיניים מחלב" (מט יב).

את הפסוק דרשו רבותינו במסכת כתובות (קיא :), אמר רבי יוחנן: גדול המלבין שיניים לחברו יותר ממשקהו חלב.

פירוש הדבר: כשאדם מחייך רואים את שיניו, ועל כך אמר רבי יוחנן שאדם שנמצא במצוקה מעדיף שיחייכו אליו ויקבלו את פניו בסבר פנים יפות יותר משיתנו לו לאכול ולשתות.

וכך נאמר באבות דרבי נתן (פרק יג): הווי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות,

כיצד?

מלמד שאם נתן אדם לחברו את כל המתנות הטובות שבעולם בפנים כעוסות כאילו לא נתן כלום, אבל המקבל את חברו בפנים שמחות, אפילו לא נתן לו כלום, נחשב לו כאילו נתן לו את כל המתנות שבעולם.

על הפסוק במשלי (טו יז) "טוב ארוחת ירק ואהבה שם, משור אבוס ושנאה בו" דרשו רבותינו בילקוט שמעוני שפסוק זה אמר שלמה אחרי שירד ממלכותו. בגלל חטאיו הורידו את שלמה ממלכותו והוא היה מסתובב בדרכים. פגש אותו עשיר אחד והזמין אותו אליו לביתו, נתן לו העשיר אוכל משובח לאכול ואמר לו הנה האוכל הזה דומה למה שאכלת בארמון כשהיית מלך, שלמה נזכר בעברו, התחיל לבכות ולא אכל. למחרת פגש אותו אדם עני והזמין אותו לאכול אצלו, העני נתן לשלמה לאכול רק ירקות, אבל כל הארוחה הוא עודד את שלמה שלא יתייאש כי הוא עתיד לחזור למלכותו, דברי העידוד השפיעו ושלמה אכל בתיאבון. כשחזר שלמה למלכותו אמר שטובה ארוחת הירקות שאכלתי אצל העני מהארוחה המשובחת שנתן לי העשיר.

ועד כמה חשוב לשמח אנשים עצובים למדנו מהמסופר במסכת תענית (כב:)

הגמרא מספרת על רבי ברוקא שפגש את אליהו הנביא בשוק של מקום שנקרא לפט ושאל אותו האם יש בשוק הזה מישהו שבטוח זוכה לעולם הבא? אליהו הצביע על שני אנשים שעברו בשוק ואמר לו שאלו בני העולם הבא. רבי ברוקא ניגש אליהם ושאל אותם: מה אתם עושים? אמרו לו: אנחנו אנשים שמחים ואם אנחנו רואים אדם עצוב אנחנו משמחים אותו.

מברכת יעקב למדנו עד כמה חשוב לשמח אחרים, יהי רצון שנזכה לכך.